

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 5 januari 2009 in zaak nr. 08/44560 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 december 2008 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 5 januari 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 januari 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de eerste grief betoogt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte is voorbij gegaan aan de door hem aangevoerde beroepsgrond dat de ophouding niet kan hebben plaatsgehad op grond van artikel 50, tweede of derde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), zoals vermeld in het proces-verbaal van overbrenging en ophouding van 19 december 2008. De staatssecretaris heeft volgens de vreemdeling in strijd met de Vw 2000 geen keuze gemaakt voor het van toepassing zijnde artikellid.

2.2. Ingevolge artikel 50, tweede lid, van de Vw 2000, voor zover thans van belang, mag de staande gehouden persoon worden overgebracht naar een plaats bestemd voor verhoor, indien zijn identiteit niet onmiddellijk kan worden vastgesteld.

Ingevolge het derde lid, voor zover thans van belang, mag de staande gehouden persoon worden overgebracht naar een plaats bestemd voor verhoor, indien zijn identiteit onmiddellijk kan worden vastgesteld en blijkt dat hij geen rechtmatig verblijf geniet, dan wel, niet onmiddellijk blijkt dat hij rechtmatig verblijf heeft.

2.3. De klacht is terecht voorgedragen, maar treft geen doel.

De vreemdeling is na aanhouding en onderzoek ter zake van het plegen van een strafbaar feit door de officier van Justitie heengezonden en direct aansluitend overgebracht naar een plaats van verhoor zijnde het Arrestantenhuis Lelystad te Lelystad. Hoewel de vreemdeling niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000 stond zijn identiteit ten tijde van de ophouding vast en was tevens bekend dat hij ongewenst is verklaard, zodat aan de voorwaarden voor ophouding op grond van het derde lid werd voldaan. Voorts staat vast dat hij is veroordeeld ter zake van een misdrijf en verdacht wordt van het plegen van een misdrijf. In navolging van hetgeen de Afdeling

eerder heeft overwogen (onder meer bij uitspraak van 7 juli 2003 in zaak nr. 200303498/1; ter voorlichting van partijen aangehecht) is het niet maken van een keuze in het proces-verbaal in dit geval in het licht van voormelde omstandigheden niet een gebrek waarvan de ernst opweegt tegen de met de vrijheidsontneming te dienen belangen.

2.4. Hetgeen in het hoger-beroepschrift voor het overige is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000, kan evenmin tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, zij het met verbetering van de gronden waarop deze rust, te worden bevestigd.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en
mr. A.W.M. Bijloos en mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, leden, in
tegenwoordigheid van mr. E.C. Brugman, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

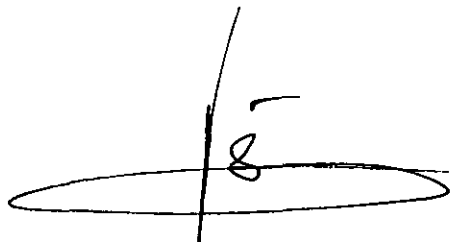
w.g. Brugman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 februari 2009

205.

Verzonden: 9 februari 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Rotterdam, van 21 mei 2003 in het geding tussen:

appellant

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 mei 2003 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 mei 2003, verzonden op 22 mei 2003, heeft de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, (hierna: de rechtbank) voorzover thans van belang, het door appellant daartegen aanhangig gemaakte beroep ongegrond verklaard en het met een kennisgeving vanwege de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) daartegen aanhangig gemaakte beroep niet-ontvankelijk verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 mei 2003, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 6 juni 2003 heeft de minister een reactie ingediend.

Bij brief van 11 juni 2003 heeft appellant een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de eerste en derde grief klaagt appellant dat de rechtbank heeft miskend dat de bewaring dient te worden opgeheven omdat in het proces-verbaal van inbewaringstelling is vermeld dat de ophouding heeft plaatsgevonden op grond van artikel 50, tweede lid, of artikel 50, derde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) en dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat appellant is opgehouden op grond van artikel 50, tweede lid, van de Vw 2000.

2.1.1. Ingevolge artikel 50, tweede lid, van de Vw 2000, voorzover thans van belang, mag de staande gehouden persoon worden overgebracht naar een plaats bestemd voor verhoor, indien zijn identiteit niet onmiddellijk kan worden vastgesteld.

Ingevolge het derde lid, voorzover thans van belang, mag de staande gehouden persoon worden overgebracht naar een plaats bestemd voor verhoor, indien zijn identiteit onmiddellijk kan worden vastgesteld en blijkt dat hij geen rechtmatig verblijf geniet, dan wel, niet onmiddellijk blijkt dat hij rechtmatig verblijf heeft.

2.1.2. Deze grieven falen. Appellant beschikte ten tijde van de ophouding niet over een document waaruit zijn verblijfsrechtelijke positie bleek, als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000. Mitsdien kon hij op grond van artikel 50, derde lid, van de Vw 2000 worden opgehouden. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 7 februari 2002, in zaak nr. 200106341/1, ter voorlichting van partijen aangehecht) laat de omstandigheid dat de rechtbank er ten onrechte vanuit is gegaan dat de ophouding op artikel 50, tweede lid, van de Vw 2000 is en kon worden

gebaseerd onverlet dat aan de voorwaarden voor ophouding op grond van het derde lid was voldaan. Voorts staat vast dat appellant niet eerder rechtmatig in Nederland heeft verbleven en dat hij wordt verdacht van het plegen van een misdrijf. Het niet maken van een keuze in voormeld procesverbaal is in het licht van het voormelde niet een gebrek waarvan de ernst opweegt tegen de met de vrijheidsontneming te dienen belangen.

2.2. Hetgeen voor het overige naar voren is gebracht, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000, met dat oordeel volstaan.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, zij het met verbetering van de gronden waarop deze rust, te worden bevestigd.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.P. Glerum, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Glerum
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 juli 2003

273-433.
Verzonden:

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

22.Dec. 2008 14:37

GCPV HC-TEAM ZWOLLE 250

Nr. 8580 P. 13/42

• Flevoland

10
L. Holmann

Postadres Postbus 281
8200AG LELYSTAD

Regio Flevoland
Korpsonderdeel 25 VRP District Noord
Behandeld door KG Holmann
Telefoon 0320-211025
Fax 0320-211095

V-nummer / Zaak / Zaak - 19/12/2008
Datum 19/12/2008
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Karel Gerrit Holmann, inspecteur van het regionaal politiekorps Flevoland,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(am)(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Nederland
Nationaliteit(en) : Onbekend, Onbekend
Geslacht : mannelijk

19 DEC 2008

de	19 DEC 2008
nr.	010275004
Invoer- controle	

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het
vreemdelingenbesluit 2000
- Ongewenst verklaard is
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Verdacht wordt van het plegen van een misdrijf

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Lelystad
Datum : 19/12/2008
Tijd : 14:00 uur.

V.nr.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
KG Holzmann

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 612 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

① 2

de Rechtspraak

Rechtbank
Zwolle-Lelystad

Roza Advocaten
tav de heer mr. C.F. Roza
Postbus 1092
8001 BB Zwolle

Vreemdelingenkamer
Nevenvestiging van de
rechtbank
's-Gravenhage
bezoekadres
Hanzelaan 351
8017 JM Zwolle

correspondentieadres
Postbus 10067
8000 GB Zwolle

t (038) 888 44 44
f (038) 888 47 32/3
www.rechtspraak.nl
Bankrekening 1923 25 930

Bij beantwoording de datum
en ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.

datum	5 januari 2009
onderdeel	Conserv. Maatregelen (BEWARING)
contactpersoon	
doorkiesnummer	038 - 888 4710
ons kenmerk	procedurenummer 08 / 44560 VRONIN GC
uw kenmerk	
bijlage(n)	
faxnummer afdeling	
onderwerp	het beroep/verzoek van overige eiser(s):

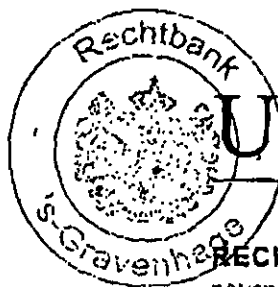
Geachte heer,

Hierbij doe ik u een afschrift van de uitspraak in bovengenoemde procedure toekomen.
Ik vertrouw erop u hiernede voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,

mevr C.J. van der Kolk
griffier

AFSCHRIFT

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
Registratienummer: Awb 08/44560

Uitspraak op het beroep tegen de bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet
2000 (Vw 2000)
in het geding tussen:

geboren op
van onbekende nationaliteit,
IND dossiernummer 9402.25.0014,
thans verblijvende in het detentiecentrum te
raadsman mr. C.F. Roza,
eiser;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
vertegenwoordigd door mr. F.W.A. Croonen,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
verweerder.

1. Procesverloop

Op 19 december 2008, om 14.00 uur en aansluitend aan het strafrechtelijk voortraject, is eiser, die geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft, met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld omdat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling vordert (artikel 59, eerste lid aanhef en onder a, Vw 2000).

Op 19 december 2008 heeft eiser tegen de maatregel van bewaring beroep ingesteld. Het beroep strekt tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 29 december 2008. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn raadsman. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

Eiser heeft gemotiveerd betoogd dat er geen gevaar voor onttrekking bestaat. De rechtbank verenigt zich niet met dat betoog. In dit verband stelt de rechtbank allereerst vast dat eiser de gronden die aan de maatregel van bewaring ten grondslag zijn gelegd inhoudelijk niet heeft betwist. Naar het oordeel van de rechtbank kunnen deze gronden de maatregel van bewaring

Awb 08/44560

blad 2/2

dragen. Er bestaat derhalve geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de vrees gerechtvaardigd is dat eiser, die geen rechtmatig verblijf hier te lande heeft, indien in vrijheid gesteld, zich aan de uitzetting zal onttrekken.

Voor zover eiser stelt dat hij niet weet naar welk land hij zou moeten worden uitgezet, overweegt de rechtbank dat de enkele omstandigheid dat eiser niet weet welke nationaliteit hij heeft maar slechts weet dat hij in Nederland is geboren, voornamelijk niet dient te leiden tot de conclusie dat er geen sprake is van zicht op uitzetting. De rechtbank neemt hierbij in aanmerking dat eiser niet eerder zelf heeft geprobeerd een einde te maken aan zijn illegale verblijf hier te lande door te proberen zijn ware nationaliteit te achterhalen dan wel op andere wijze een legale verblijfspositie te verkrijgen.

Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond. Daarom kan geen schadevergoeding worden toegekend.

3. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E. Steendijk en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van M.J.P. Kambeel als griffier op

- 5 JAN 2009

Afschrift verzonden op: - 5 JAN 2009

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen een week na verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 3500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6.6 Algemene wet bestuursrecht (hiërstel verzuim) is niet van toepassing.

A D V O C A T E N K A N T O O R
Seegers & Lebouille

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
 Van de Raad van State
 Unit VI
 Postbus 16113
 2500 BC 's-Gravenhage

Tevens per telefax: 070 - 365 13 80 INGEKOMEN

09 JAN 2009

Datum: 9 januari 2009
 Uw kenmerk:
 Ons kenmerk: 20090015/ / IND

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
09 JAN 2009	
ZAAKNR. 200900221	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Mw Mr E.P.H. van Esser
 Mr F.J.E. Hogewind
 Mr F.J. Jacobs
 Mr drs J.M.H. Lebouille *
 Mw Mr J.C.P.M. Mol **
 Mr J. Nijsen
 Mr R.J. Portegies
 Mw Mr M.G.C. van Riet
 Mw Mr E. Schermerhorn
 Mr J.P.M. Seegers
 Mw Mr M.M. van Straten
 Mw Mr E. Swart
 Mw Mr A.M. Vogelzang *

Egelanziersgracht 576
 1015 RR Amsterdam
 Telefoon: 020 - 4 20 08 88
 Fax: 020 - 6 38 30 22
 advocaten@seegers-lebouille.nl

* N.M.J. mediator
 ** V.F.A.S. mediator

Betreft: , geboren , van onbekende nationaliteit

HOGER BEROEP

Hoogedelgestreng College,

Daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd door de heer , geboren , thans verblijvende in

verder te noemen appelland, wordt hiermee, tijdig, hoger beroep ingesteld tegen de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingplaats Zwolle van 5 januari 2009, verzonden op 5 januari 2009, AWB 08/44560, waarbij de rechtbank het beroep van eiser ex artikel 94 vreemdelingenwet 2000 (hierna Vw 2000) tegen het besluit van 19 december 2008 tot inbewaringstelling ex artikel 59 Vw 2000, ongegrond heeft verklaard en het verzoek om schadevergoeding heeft afgewezen.

Appelland brengt de volgende grieven naar voren.

Grief 1

De rechtbank heeft de responsieplicht geschonden: zij is ten onrechte niet ingegaan op het betoog van appelland dat het systeem van de vreemdelingenwet geen ophouding op grond van artikel 50 lid 2 of lid 3 Vw toestaat.

Gemachtigde van appelland heeft dit standpunt bij pleitnotitie (bijlage 2) naar voren gebracht. Derhalve had de rechtbank zich uit moeten laten over de vraag of er thans zicht op uitzetting bestaat. De rechtbank heeft niet op dit argument gerespondeerd.

Grief 2

De rechtbank heeft de responsieplicht geschonden: zij is ten onrechte niet ingegaan op het betoog van appelland dat, nu er geen M-122 is overgelegd, sprake is van schending van het beleid zoals neergelegd in hoofdstuk A6.5.3.7.1. Vc.

A D V O C A T E N K A N T O O R
Seegers & Lebouille

Gemachtigde van appellant heeft dit standpunt bij pleitnotitie (bijlage 2) naar voren gebracht. Derhalve had de rechtbank zich uit moeten laten over de vraag of er thans zicht op uitzetting bestaat. De rechtbank heeft niet op dit argument gerespondeerd.

De rechtbank is ten onrechte niet ingegaan op de stelling dat er sprake is van een ernstige schending van het recht en een essentiële waarborg voor de daadwerkelijke toegang tot rechtsbijstand nu de melding niet aan de piketdienst is verzonden.

Appellant heeft gesteld dat, nu vast staat dat er geen piketmelding is gedaan, deze handelswijze van verweerder in strijd is met het gestelde in A-5/5.3.4.2 Vc, met het in artikel 18 GW opgenomen recht van een ieder om zich in rechte te doen bijstaan, welk grondrecht van bijzonder belang is voor individuen die van hun vrijheid zijn beroofd en daarmee met artikel 5 EVRM. Van belang hierbij is dat vreemdelingen, wanneer zij in bewaring gesteld worden, slechts een beperkt aantal rechten hebben. Een van die rechten is het recht op rechtsbijstand. Dit recht dient nimmer uitgehold te worden. Nu de wetgever dit recht met zoveel woorden in de wet en regelgeving heeft opgenomen, dient dit ook nageleefd te worden. Schending van de plicht de piketcentrale in te lichten levert een schending van de wet, de Grondwet en het Europese Verdrag voor de Rechten van de Mens op welke schending tot opheffing van de bewaring dient te leiden. Het past niet in een democratische samenleving om, bij schending van een zo'n essentieel recht, achteraf af wegen of er belangen geschonden zijn. Vreemdelingen hebben, evenals andere gedetineerden, slechts een beperkt aantal rechten. De rechten die zij hebben dienen onverkort nageleefd te worden. De rechtbank heeft niet op dit argument gerespondeerd.

Grief 3

Appellant heeft, zowel bij pleitnotitie als bij brief van 22 december 2008 (bijlage 3) gemotiveerd betoogd dat er geen gevaar voor onttrekking bestaat. Hierbij is onder meer gewezen op de omstandigheid dat appelland thuis, in de echtelijke woning, is aangehouden (bijlage 4), dat hij al jaren bekend is bij de autoriteiten, dat hij al jaren gedoogd wordt door de autoriteiten en dat er geen enkele reden is aan te nemen dat hij zich nu aan de uitzetting zal gaan onttrekken. Integendeel: het is in het belang van appelland mee te werken aan de uitzetting zodat zal komen vast te staan dat hij niet verwijderbaar is..

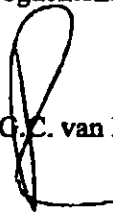
De rechtbank verwerpt dit verweer onder vaststelling dat de gronden de maatregel van bewaring kunnen dragen en verbindt hieraan de conclusie dat er "geen grond is voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de vrees gerechtvaardigd is dat eiser, die geen rechtmatig verblijf hier te lande heeft, indien in vrijheid gesteld, zich aan de uitzetting zal onttrekken". Deze motivatie is onbegrijpelijk in het licht van hetgeen aangevoerd is. Bovendien is er, zonder nadere motivering, geen sprake van een causaal verband tussen de

A D V O C A T E N K A N T O O R
Seegers & Lebouille

gronden en de vraag of onttrekking dreigt. De rechtbank heeft derhalve niet inhoudelijk op dit bctooq gereageerd.

Gelet op het bovenstaande verzoek ik u het hoger beroep gegrond te verklaren, de aangevallen uitspraak te vernietigen en te doen wat de rechtbank had behoren te doen, te weten het beroep van 19 december 2008 gegrond verklaren.

Hoogachtend,

M.G.C. van Riet